

да плаче. Издебнала момент и избягала от колибата. Скрила се нейде и вечерта посрещнала хайдутите. Оплакала се на Вълчан войвода. Той много са зачудил и не повярвал изведнъж.

Одряма се, станало му криво, защото смятал Емин за много верен и честен другар.

Турчана го видял и отишел при него:

- А бе, Вълчан войвода, болен ли си? Какво си са омърлушил такъв?

- Не съм болен, Емин ага, ами са отчаях много. Остарял ли съм, очите ли зеха да не виждат- не мога да стрелям, пушката ми веки не бий на нишан.

-Ами сигурно не си стрелял скоро, че пушката ти ѝ ръждясала- рекъл турчина- Я вземи един нишан!

- Хубаво- рекъл войводата- вземи този нишан и иди го остави на онуй дърво, да видим какво ще стане.

Турчина взел нишана и тръгнал. В туй време ѝ Вълчан войвода гръмнал и го убил.

Много му домъчняло, че убил един от най- верните си четници, но и много бил доволен, че спасил честта на Радка.

2. ВЪЛЧАН ВОЙВОДА, ПОП МАРТИН И ГЪЛЪБ ВОЙВОДА

Събирали се Вълчан войвода, Поп Мартин и Гълъб войвода на Сливката- там са събират три пътеки. Има много трънкосливка. Там има едно изкопано като наблюдателница- от там наблюдавали. И там решавали какво да правят. Има взор към Дунавската равнина. Намира се под връх Чумерна на 25-26 км. от Стара река.

3. ВЪЛЧАН ВОЙВОДА НА ПЪТ ЗА СЪБОР НА АГЛИКИНА ПОЛЯНА

Вълчан войвода минава от тука и отива на Агликина поляна. "На събор при Хаджията отиваваме- рекъл." Прабаба ми ѝ вдовица. Има двама сина, ама и те са хайдуте. И има и зълвини дъщери, има сестрини дъщери и вече идват у тях на седянка. Седали до късно. Четата на Вълчан войвода идва откъм запад и видели, че свети. Обаче Вълчан войвода са разболял. Видели, че свети и те накрая къщата и отиват.

Обаче седянката седи още. И седянката си отива и кога вземе да ляга са чука на вратата: